

sverker

Mer Poveliana

**Leve Povel! • Povels resedagbok, del 5
KaRAMELodiktstipendiet 2012 • Tävlingar
Landstigning med Uarda i Lund (var annars?)
Björnjägarna • Ramelkväll i Gävle • Elsie i Finland**

NR 2/2012 • Från start nr 6

**Medlemstidskrift för Povel Ramel-sällskapet
ISSN 2000-5997**

I detta nummer finner du texter om så vitt skilda ämnen som:

Innehållsförteckningen vilket är denna lista	2
Finemang evenemang Anders Lundquist	2
Ordföranden har ordet Anders Eldeman	3
Redaktionsrutor	3
Årsmötet, presentation av styrelsen Stina Elg	4
Årets KaRAMELOdiktstipendiat Lasse Seger	4
Leve Povel! Lasse Seger	5–6
Skolbrev till Povel Göran Hådén & Jonas Sjöstrand	7
Flygloggbok del 5 Povel Ramel, utdrag ur hans egen resedagbok	8–10
Ramelblandning i Gävle Anders Eldeman & Mikael Ramel	11
På kryss med Povel Ramel-sällskapet Amanda Åkerström	12–13
Uardaakademiens landstigning i Lund saxat ur Sydsvenskan 10 maj 1965	14
Povels jazzspalt Povel Ramel/Lasse Seger	15
Mikael Grönholm i Vasa Stina Elg	15
Elsie i Finland Ingemar Perup	16–17
Mina Live-upplevelser av Povel Lasse Seger	18
Povel, strömanden och jag Stig Nahlbom	19
Ordenssällskapet Björnjägarna Stina Elg	20
Recension: Povels Pärlor Lennart Andreasson	22
Bladbergeri & Så'nt: Tävling: Ramelblandning Göran Hedlund	22
Bladbergeri & Så'nt: Tävlingsvar: 'Povel från A till Ö' – svaren.	22
Bladbergeri & Så'nt: Nästa bubbeltävling	23
Vinnande bidrag i senaste Bubbeltävlan	24

Finemang evenemang!

Vi går snart in i 2013. Povel Ramel-sällskapets sjätte verksamhetsår lovar gott när det gäller medlemsaktiviteter. Äntligen har vi en entusiastisk evenemangsgrupp som smider många planer för olika typer av träffar för oss medlemmar.

Det blir en middag i Povels anda, tillsammans med Gastronomiska Akademiens och Måltidsakademiens Vänner, i Nordiska museets restaurang den 24 mars.

Vårt femte årsmöte hålls den 21 april och senare under våren planeras ett da capo av den mycket uppskattade medlemskryssningen till Åland.

Mer information om dessa och andra evenemang kommer att sändas ut och anslås på vår hemsida.

Aktiviteter anordnas också lokalt av eldsjälarna runt om i landet. Kontakta gärna någon av dem om du vill ha tips och råd om hur du kan engagera dig för att roa såväl dig själv som andra medlemmar.

Vill du ha tips hur du kan jobba lokalt med **Povel Ramel-sällskapet?!**

Kontakta någon av oss:

Lennart Andreasson, Alingsås:
lennart.andreasson@mbox332.swipnet.se
Lasse Seger, Veberöd: lasse@segerbilder.se
Stig Östblom, Gävle:
som.ostblom@bredband.net

Ordföranden har ordet

HEJ MEDLEM!

Vilken uppslutning! Vilken glädje!

Jag tänker särskilt på juni månad i Stockholm.

Povel skulle ha fyllt 90 år och dagen inleddes med ett direktsänt Melodikryss med 100% Ramel-musik.

I publiken fanns (förutom familjen Ramel) ett antal medlemmar ur vårt sällskap och såväl Amanda Åkerström som Charlott Strandberg hamnade vid mikrofonen.

Det underbara artist- och musikeruppbåd som därefter framträdde inför det 30:e KaRAMELOdiktstipendiet kan ni läsa mer om i detta nummer av Sverker. Så skall Povel Ramels tidlösa konst firas. Tack alla som var med!

Nu ångar vi vidare med bland annat nya båtresor, filmvisningar och inte minst nya nummer av Sverker!

Vi ses!

Anders Eldeman

Ordförande

Känn ingen presspress

Det finns kvällspress som månglar ut nyheter innan de hunnit bli mer än rykten och så finns det sällanpress. Dit hör Sverker.

Detta gör att du i detta nummer kan gotta dig åt våren 2012 då årsmötet ägde rum. Knapra på en kryssning, eller suga på en KaRAMELOdiktstipendieutdelning från den 2 juni, då Povel Ramel-sällskapet ställde till med storkalas på Musik- och teatermuseet i Stockholm för att fira Povel 90 år.

Vill du se framåt och fylla julgranskaramellerna med något alldeles extra, finns det en färskpressad DVD-ask fylld med pärlor.

När Stig Nahlbom i Stöde delade med sig av sin fotoskatt kändes det som att öppna en mussla och finna en pärla. De svartvita negativerna som berättade om en resa till Island var verkligen dyrgräpar. Stort tack till Stig för generositeten!

Läs om Islandsresan här i Sverker – och följ samtidigt med på en kryssning i Söderhavet.

En tripp till österled, björnjakt och en landstigning i Lund hinner vi också med. Sverker är din flaskpost i fiberoptikens vågspel.

Stina

Foto: Stina Elg

sverker

Mer Poveliana

Oansvarig utgivare:

Povel Ramel-sällskapet.

Åsikter och påståenden i artiklar får stå för artikelförfattarna själva.

Föreningens hemsida:

www.povelramelsallskapet.se

Material till Sverker skickas enklast till e-postadressen red.sverker@gmail.com

NR 6 · 2/2012
Medlemstidskrift för
Povel Ramel-sällskapet
ISSN 2000-5997

Foto ur Povel Ramels privata bildarkiv

Medverkande i detta nr av Sverker:

Lenart Andreasson, Anders Eldeman, Stina Elg, Göran Hedlund, Lennart Jirlow, Anders Lundquist, Nalle Malmborg, Stig Nahlbom, Ingemar Perup, Mikael Ramel, Povel Ramel, Susanna Ramel, Lasse Seger, Amanda Åkerström, Stig Östblom

Redaktös: Stina Elg

Form & layout: Nalle Malmborg

Redaktionskommitté:

Rebecka Cardholm • Rikard Ericsson • Anders Ogenstedt • Ingemar Perup • Lasse Seger • Tobias Rydén Sjöstrand • Ulf Wahrolen • Bo Wennerbeck

Tryck: EO Grafiska, Skarpnäck

Material till nästa nummer redaktionen tillhanda senast 31 december. Tack!

Sverker kan inte ansvara för insänt, obeställt, material.

Anna Parning bakom disken i Affären Ramel, saluförande bland annat minst en strut karameller. Foto: nalle

Familjen 2012
Marianne Gillgren, Lotta Ramel, Susanna Ramel och Mikael Ramel på ett välbesökt årsmöte i Börssalen där en av de glada nyheterna som presenterades var den nybildade evenemangsgruppen. Foto: Stina Elg

Styrelsen 2012
Från vänster: Nalle Malmberg, Karin Sjödin, Anders Lundquist, Anders Eldeman, Jim Ramel-Kjellgren, Lennart Andreasson, Lotta Ramel, Mikael Ramel, Stina Elg, Sven Perup, Rolf Österholm. Foto: Susanna Ramel

KARAMELODIKTSTIPENDIET 30 ÅR

KARAMELOdikstipendiet utdelades med sedvanlig ”pompa och ståt”. Modifierad och upplivad karamellmundering innehåller Eva Rydberg, nybliven stipendiat.

Det är svårt för Eva att hålla glädjetårarna borta!

Eva strålar av lycka!

Text & foto: Lasse Seger

MELODIKRYSS OCH LEVE POVEL!

Musik- och teatermuseet i Stockholm 2/6 2012

Utanför Musik- och teatermuseet i Stockholm rådde regn, blåst och kyla när Povel Ramel, som skulle ha fyllt 90 år den 1 juni, hyllades med ett eget Melodikryss i SR P4 dagen efter till ära. Det var Ulf Peder Olrog som kom med nytt programförslag 1965 (Georg "Tuppen" Eliasson kasserade det förra). Programledare har varit Peter Granberg, Bengt Haslum, Bo Schedin innan nuvarande programledare Anders Eldeman tog över 1996. Anders är också ordförande i Povel Ramel-sällskapet, med flugsmälla som ordförandeklubba.

Text & foto: Lasse Seger

Leve Povel! Ett underhållningsprogram med olika artister som har Povelanknytning fortsatte efter direktsändningen och en paus. Bengt Hallberg (på Knäppuppskivorna Bent Hall) intervjuades av Anders Eldeman innan han spelade *Tänk dej en strut karameller*, *Den sista jäntan* och *Regn, regn, regn*.

Med pannorna i djupa veck löser publiken de kluriga frågorna om till exempel Fats Waller, The Real Group och apa! Ramelodikrysset var namnet på veckans kryss. Som sagt Povel 90 år, Knäppupp 60 år och KaRAMELodiktstipendiet 30 år. Det lär komma 50 000 svar bara elektroniskt till krysset varje vecka! Brevet är numera betydligt färre än de en gång var...

Povels Naturbarn d v s Lotta, Mikael och "orkestern" Backa Hans Eriksson, som bara blir bättre och bättre! Nu när Naturbarnen var ännu mer rörliga på scenen, ja t o m utanför. Lotta hoppade ner till den jublande publiken och vi fick skön sång av Backa Hans, utan höjd entréavgift, medan Lotta lovade entréavgiften tillbaka. *Rock-Fnykis*, *The Sukiyaki Syndrome*, *När schlagern dog* och *Kokosnöten* stod på repertoaren.

Svante Thuresson, som medverkade i På Avigan (1966-67) med sånggruppen Gals & Pals. *Johanssons Boogie Woogie-vals*, *The Gräsänklingsblues* och *En arabisk shejk* fick fina och personliga tolkningar av Svante tillsammans med Mikael Skoglund, piano.

Apropå *Gräsänklingsblues* berättade vår ordförande att 1983, när U-båtar gick in på våra vatten, sjöng Povel *Gränskränkingsblues* på Berns. Snacka om återbruk!

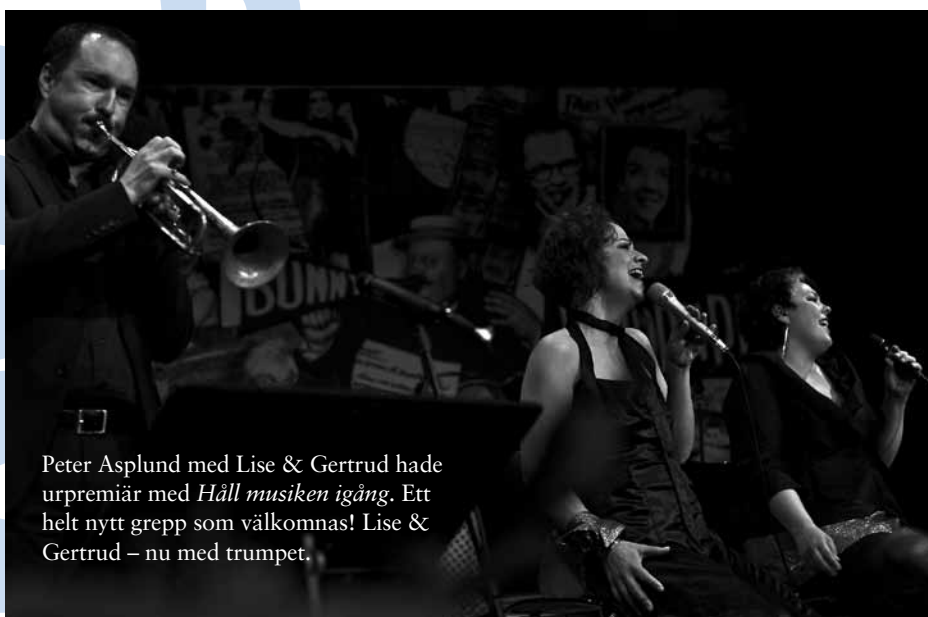
Boken *Yrke: Povel Ramel* (recenserad i *Sverker*, OJ m fl) skrevs av radiomännen Staffan Schöier och Stefan Wermelin, som berättade för Anders Eldeman och publiken om arbetet med sitt mästerverk och sin kulturgärning. Här visar Stefan en väl använd EP-skiva *När schlagern dog*.

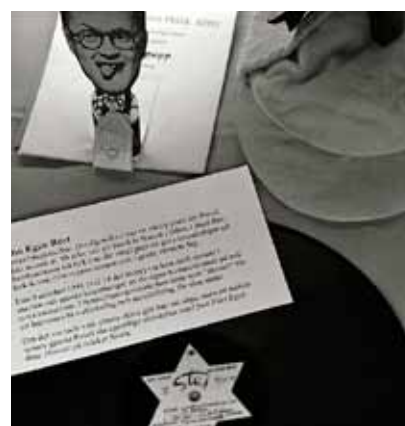
Vårt yrväder till chefredaktör Stina Elg visade prov på fint scenframträdande med *Ja, må vi leva*, som hon skrivit själv – alldeles själv! Melodin *Var är tvålen* passade bra till Stinas text!

Svenska Lyxorkestern överraskade med humor och glädjefyllda *Eugen Cork* och den icke helt opolitiska *Varför är där ingen is till punschen?* Jules Sylvains *När tvenne hjärtan slå samma slag* väcker Povelminnen för denna mycket underhållande orkester. Från vänster: Peter Gardemar fiol, Janne Bengtson tvårlöjt, Anders Forsslund sång och bas, Magnus Bengtsson gitarr, Hans Gardemar dragspel.

Peter Asplund med Lise & Gertrud hade urpremiär med *Håll musiken igång*. Ett helt nytt grepp som välkomnas! Lise & Gertrud – nu med trumpet.

Jan Bruér kompletterade påpassligt en lackskiva med *Vårt eget Blue Hawaii* till dagens "Instant- och Rameliana-museum". Kanske kan Povel Ramel-sällskapet i framtiden öppna ett eget museum med riktiga Ramelianarariteter.

SKOLBREV TILL POVEL

Bäste herr Ramel,
 jag är en snart femtonårig spångabo som går i åttonde klass i Svindbyskolan. Där har jag en svensklärarinna vid namn Kristina Hakelius. Hon undervisar även i franska och engelska och är för övrigt mycket trevlig. Emellertid. Vid det senaste provet i svensk grammatik fick jag ett fel för mycket. Det var ett satsläroprov, med sådana där företeelser som akusativobjekt, predikatsfyllnad och agent. En övning gick ut på att man skulle formulera en mening vars satsdelar skulle komma i förutbestämd ordning. Således kunde t ex en lösning till ordningen p s d v s predikatsfyllnad, predikat och subjekt, vara "Nils-Kurt heter han. Likaså kan en lösning till s p ao adv (subjekt, predikat, akusativobjekt och adverbial) vara "Mamma äter köttbullar långsamt". Uppgiften jag fick fel på löd: adv p s ao (adverbial, predikat, subjekt, akusativobj).

Och det är nu som du (eller ska jag kanske säga Ni?) kommer in i bilden. Jag svarade nämligen "I går stannade jag potatis", vilket Kristina tyckte var en konstig mening. Vorenda människor som läst "Den trasiga middagen i Helraspiga hörnet i Min galna hage" vet ju att "längst bort i köket låg vår gamle bästekoik Lortig och stannade potatis". Om du avnjutit denna förträffliga bok och följt mitt resonemang torde du väntas skola hava kunnat tänka vilja kunna komma iuse att mitt svar är fullständigt korrekt. Om du dessutom ville sända mig ett brev med din uttygan att så är fallet, så att jag kan övertyga Hakelius om detta vore min lycka gjord!

Tack på förhand (fräckt va!)

Jonas Sjöstrand

17 april 1996

Under en föreställning med Povels Naturbarn vann Göran Håden en liten publik frågetävling. Som pris önskade han sig att dessa brev publicerades i Sverker. Det är Görans kompis som under sin skoltid författat en klok fråga till Povel Ramel och fått ett klokt svar.
 Dubbel vinst blev det, Sverker vann ju en bra artikel.
 Stort tack till Göran Håden och Jonas Sjöstrand!

Gode Jonas! Lidingö 14-96

Tack för ett synnerlunda (ord för Kristina H.?) trevligt och kul formulerat brev!

Föråt dröjsmålet med svaret, men så är ofta livet, kommer Du att finna. Nu till saken (knölen)!

Konsten att stanna potatis torde vara så allmänt förekommande på jordens allestädes utspridda ytor - varhelst en lutning uppstår och en potatis kommer i rullning måste den ju stannas - att det är mer än märkligt att en väl upplyst person, tillika med lärarbehörighet, icke känner till den.

Har magister Hakelius således ej heller hört talas om de årliga Potatisstannarmästerskapen i Idaho?? Man tar sig för pannan i pur förbluffelse!

Hur skulle en sugen mänsklighet kunna tillgodogöra sig all världens mobila potatisar om dessa icke kunde gå att få stopp på meddelst väl praktiserad stanning?

Själv är jag stolt ägare till tvenne av fackfolk upprest potatisstannarbanor i min köksträdgård, en grovt lutande och en grundare för nybörjare.

Om nu Kristina Hakelius, vilket är mer än egendomligt, icke har tagit del av någon utländsk litteratur i ämnet, om hon icke är prenumerant på det internationella fackorganet "The Potatoe Stopper Annual", må vara.

Det faktum att begreppet existerar och omtalas även i vår egen litteratur (Se kapitlet "Den Trasiga Middagen" i mästerverket "Min Galna Hage") torde dock borge för att det numera ingår i den rikssvenska som Du så skickligt praktiserar och därmed leda till ett självklart och friktionfritt godkännande av den aktuella meningen "I går stannade jag potatis"!

Vilket skulle bevisas, anser med handen på ordbehandlaren

April 2013

Vecka	Måndag	Tisdag	Onsdag	Torsdag	Freitag	Lördag	Söndag
1		2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14	
15	16	17	18	19	20	21	
22	23	24	25	26	27	28	
29	30	1	2	3	4	5	

Povel Ramel
 KALENDER

Köp en unik Povel Ramel-kalender!

Köp den unika månadskalendern för 2013 med tolv bilder du knappast har skådat.

Storleken är 210 x 297 mm och priset **100:-** plus porto. Vi har tagit fram endast 100 exemplar. Först till kvarn...

Beställ genom Affären Ramel på www.povelramelsallskapet.se

Povel flyger vidare

Foto: PHG

Foto: Bertil Scilling, ur Povel Ramels privata bildarkiv

Flygloggbok under Söderhavets-resan 1962 utförd (resan alltså) av Hans Alfredson och Povel Ramel (med handen å pennan). Del 5.

Alla foton använda enligt Creative Commons share alike license. Fotografnamn eller -signatur angivna efter bästa förmåga.

Söndag 18 mars 1962 Samoa - Tahiti

Vi blev inte väckta av flickorna på hotellet kl 05.30 – som de lovat. (Tur att jag hörde min lill-klocka!) I köket schavade en av dom omkring, lojt fnissande. Så skulle vi göra upp med henne eftersom Mrs Pritchard, hotellägarinnan, ("stället är ert gentlemen, gör som ni vill!") inte dykt upp före kl 06.00 som hon skulle. Rums o mat-hyran var fastslagna, (10 dollar per pers o dag) men uppgörandet beträffande öl, vodka o en hel flaska fin konjak blev rent godtycklig. Hon bara skrattade, satte sig på diskbänken och spelade ukulele med svängande, feta ben. Vi serverade oss själva kaffe ur pannan på spisen o juice o småkakor. Även chauffören – en av gästerna från nattens fest – kom in o tog sig en kopp. Just när vi skulle sticka – det var brådis! – frågade hon om vi ville ha ägg, skrattade, räckte ut tungan åt oss med en odygdig glimt i ögonen och tillade: "Have a nice trip! Happy landing! Tofa!" (=Adjö! Talofa=God dag!)

Pago Pago – Tahiti (ca 4 timmar) Allt väl!

Framkomna till flygplatsen "Faaa" möttes vi av Bengt Danielsson med skägg, presentkokosnöt ("Kan du få ned min kokosnöt?" och "Knäpp upp här!") stod det på vidhängande lappar) och välkomstdelegation; 4 skönheter, (3 tahitiskor och en danska (!)) som blomsterkransade och kysste oss. Därpå fick vi vänta ca 1 timme på att vårt bagage skulle gasas (!) i en otäck, fräsande och lokomotivliknande "ugn". Först fick jag rädda alla slags flaskor o kameran mm. Men skivorna o filmen!!!!???

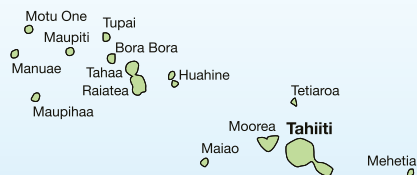

Åtgärden vidtogs med alla passagerare från Samoa o Fidji, som ett led i skyddet mot den fruktade "noshörningsskalbaggen" som snabbt förstör allt vad kokosnötter heter. Så körde Danielsson oss till Iaurana Villa – ett förtjusande Bungalow Hotel där post från Suss (Noumeabrev) och en liten convertibel "Peugout" väntade oss. "Pust ut och fräschupp stund."

"Tahiti-punsch" med herr och fru Danielsson. (Hon ljuvligt söt o rar fransyska, som talar hjälplig svenska. Han bryter på samma östgötska som Tage D. och har en lustig gäll röst.) De gav oss en del tips och körde oss till "Hotell Tahiti" där Hasse o jag åt god fransk middag. (Själva hade de bevistat ett dygnslågt Tahitibröllop o var

Foto: "Reservas de Coches"

Sällskapsöarna

Karta: nalle

dödströtta; en dag tidigare o vi hade fått vara med!) Så blev det det berömda Quinns o en annan nattklubb (stavas "Maio") för mej o Hasse, som sedan uppsökte var sin Bungalow, där vi, efter att ha sjungit och krossat en av Mekongerna, lade oss. Hade det skönt och njöt av att vara på Tahiti.

Måndag 19 mars 1962 Tahiti

Uppe kl 09.00, väckt av fru Danielsson, som enligt avtal introducerade en dans-truppsledarinna för mig. Vi gjorde upp med denna om filmning (o ev. ljudupptagning) av danser o en hel del spelscener på torsdag morgon. Så frukosterade Hasse o jag. Här är rätt dyrt, men i likhet med förhållandet på Noumea förekommer det ing-

.....

"25:an dang" – vad är det? – undrar någon. Jo, denna lilla leksakstingest av fabrikat Schuco – i detta fall en söt liten motorcyklist – bestämde sig Povel för skulle vara en röd tråd, en sammanhållande länk för resans olika deletapper. Den filmades flitigt och mycket av dess förekomst ingår i den privata filmen från samma resa som går att se i ett avsnitt av TV-serien "Affären Ramel". Samma film recenserades av Nils Petter Sundgren i nämnda TV-serie. Han framhöll påtaglig uppskattning för denna så kallade "road-movie". Vad Povel menade med "25:an" vet jag icke än idag, men "dang" torde vara en lek med det thailändska "Cdang" (= skål).

Mikael Ramel

Foto Mikael Ramel

en som helst dricks, vilket är underbart för stackars plågade o ”myntstressade” turister! Så for vi in till stan i vår fina bil, som emellertid är rätt skraltig under karossen. Vi gjorde ärenden, sprang på 19 olika flygkontor för att konfirmera vidare biljetter. Jag hämtade ut min skinnskjorta som eftersänts från Suva. (Bara detta var en enormt krånglig affär, med ”tönt” letande flera gånger bland samma felaktiga jättepaket, lappskrivning, lösenbetalning osv.) Så satt vi på ett utecafé, drack öl, studerade omgivning och typer och filosoferade hit o dit. Olle S’ uttryck ”Slappgask” om Tahiti-folkets – läs Papeete-folkets – levnadsstil är rätt träffande; det hängs på barer alldeles förbaskat, bildas plötsligt stora gäng där ingen tycks känna någon annan från början, skrattas, babbblas och dricks öl, öl... men ön är oerhört tjugig. Dramatiska bergsspetsar som skjuter upp ur grönskan, loja palmer som sträcker sig över vita beacher osv. Trots att ön tidigt blev ”valfångar-förstörd”, trots ”Bounty skövling” 2 gånger (senast filmsällskapet!) finns här något visst som fångslar en hos befolkningen och flickorna – de omskrivna – har ofta en grace och en charm som får anses motivera panegyriken. Vi gjorde biltur en bit inåt ön, for till hotellet, åt middag på ”Taaune” (***) – toppställe!! (Sniglar (***), Vaktlar (**), Jordgubbar (**)). Bio: ”Jazz i New Port” (Hasse hade ej sett) och sömn!

Tisdag 20 mars 1962 Tahiti – Bora Bora

Uppe kl 05:30 (!) Kördes av vår nye vän, taxichauffören ”Scho Scho” till flygplatsen Faa’a (skall uttalas så att alla A:na hörs, liksom de två hopsittande E:na i Papeete.) Flygbåt – kul färdmedel – till Bora Bora via ett halvtimmeslångt uppehåll på annan ö.

Papeete – Bora Bora (ca 1,5 tim)

Vi tog – trots Bengt D’s avrådan: ”för mycket turister och inget annat” – in på hotel Bora Bora och vi ångrade oss inte. Det var det hittills flottaste, mest smakfulla och hemtrevligaste Bungalow-hotell jag sett.

Managern, en liten vänlig man, tyckte sköta det mesta själv. Han kontaktade oss vid flygbåten. Han körde passagerarna i en slags flakvagnsbuss till hotellet och vid måltiderna var han hovmästare. Övrig tid fanns han i receptionen (hans namn: Alexander Bourgerie). Hasse och jag har varsin bungalow ehuru de hänger ihop som ett ”L”. (Nr 3 och 5) Utanför är en liten veranda med bekväm stol osv. Dusch och tvättrummen äro tiptop. Varmvatten fås via en fotogendriven beredare som flammnar upp och värmer vattenröret varje gång man vrider på kranen. Övriga förmåner: En mosquito-destroyer vid namn ”Fish”, en slags ormliknande rökelseslinga, som brinner hela natten och faktiskt håller

Foto: ”KS Boardshop”

myggen borta. Den är från ”The blood protection co Ltd, Hong Kong”, fotogenlampa (ljuset släcks vid 23-tiden), flugspray, snorkelutrustning (ljuvlig strand med korallrev ca 25 meter från bungalowen!) samt en färsk kokosnöt med sugrör på verandan. Tonen är genomgående vänlig. Maten förstklassig – med livsfarligt bröd och smör! Och – signum på topphotell: De har papperskorg i tvättrummet! Vi installerades, åt lunch, följde med avresande gäster i ”bussen” till byn. (Världssöt fransyska med nästan lika snygg Tahiti-väninna. Vi blev inte kloka på om dom var döttrar eller älskarinnor åt de äldre män de medföljde. En äldre mörk kvinna som var med talar dock för det förra. Männens attityd för det senare!) Promenad i byn (vem är svenske konstnären Erik E Eljasson som bott här?). Snorkling, middag och sömn!

Onsdag 21 mars 1962 Bora Bora

Vaknade kl 08:00 efter god sömn, efter – i sin tur – ensam promenad i det bländande vackra nattsceneriet: månsken, stilla ljun natt, stjärnhimmel, palmträd, kritvit strand och glasklart vatten. I fjärran for fosforiserade bränningar som ångan från undervattenslokomotiv utmed revet.

Åt frukost, skrev dagbok. Ävenså brev till Suss. Sedan simmade jag ensam omkring och ”snorklade”. Det var idealiskt, eftersom solen inte ”vrål-sken” utan dolde sig bakom lätt molntäcke.

Lunch och avresa tillbaka till Papeete. En egendomlig tyst man som suttit för sig själv mest (och svettats), titulerats överste och sett ut som ett mellanting mellan Jules Sylvain, Nisse Linnman och Folke Erbo, blommade plötsligt upp och blev mycket full. Bjöd samtliga servitriser på drink i ba-

ren, chockerade de övriga genom att ropa om sitt harem; ”vilken tycker ni jag ska ta först?” Missade nästan bussen, roade alla i den, bjöd på sprit (bara H o jag drack), visade vad han hade i sina nedpackade skor – en svettig skjorta i en och en korall som såg ut som en skeletthand i en annan. ”Den har jag själv bitit till så att den passar i skon!” Generade lätt den söta men lite snorkiga flygvärdinnan, ropade: ”How are you Grandma?” till en lätt bedagad amerikansk dam, tog tag i unga flickor – pussade dem på armar och kinder, blev utskälld av deras kavaljerer, skrattade och sa: ”The more I get to know people, the more I like animals!” Det visade sig att han var dansk (någon kallade honom ”The grand Dane”). Han bodde i Seattle, hade lämnat Danmark för 30 år sedan och hette Aage Jenssen! (Underbar typ!)

Bora Bora – Papeete

Brev från Suss med Lotta-lock! Toppmiddag på Shapirou. Bland annat kalvhuvud och kalvfötter med ravigottesås (***). Sedan ”Quinns”. Lite folk och rätt trist! Jag for hem med lätt magvärk. Lämnade Hasse åt ”Quinns” och ödet.

Torsdag 22 mars 1962 Tahiti – Papeete

Uppe 07:30 och frukosterade. For sedan till dansledarinnan Tina, som visade sig bo bara två hus från hotellet, där den av oss förhrydda danstruppen väntade med musik (trummor) o allt. Filmningen gick fint och flickorna deltog med liv och lust även i spelscenerna. Så pustade H och jag ut ett tag, varpå vi avreste med vår bil hem till

Forts på nästa sida

Foto: www.freeimagealive.co.uk

I en flod, alldeles vid bron såg vi ett sällskap, någon turist, infödda flickor och karlar sitta nästan nakna i vattnet med glas i handen och muntert vinka åt oss! Trevligt och okonventionellt! Vi såg också en ”kreatursstampee”, världens fetaste gris, en ”uga-crab” som kapar kokosnötter. Nästan alla palmer har en plåtkrage som skydd mot denna skräckinjagande marodör! (Läs mer om Uga-Crab i del tre – dvs Sverker No 4.)

Bengt Danielsson (numera bara ”Bengt”) som inviterat oss till lunch. Hans ställe, som låg ca 19 km från Papeete, var förtjusande, uppdelat på flera olika bungalows (konsulatet i en, matsalen i en osv) och mycket stilsäkert och smakfullt inrett. Vi åt en god lunch, läste i gamla kul ”Tahiti-pekoral” och ”brefställare”, som han samlar på, filmade honom, hans söta fru (Marie-Therese?) och hans underbara lilla dotter (Maruia) som gått i många skolor (bl a Torsviks på Lidingö) och som var konversabel och lite trevligt lillgammal. Medan värden hade ärenden i stan på em, visade hon oss ”snorkel-vägen” – deras privata korall-laguns alla hemligheter. Det var väldigt strömt vatten och hur man än jobbade kunde man inte simma motströms mer än ett par decimeter.

Efter em-nap for H o jag in till Papeete, där vi dinerade på kinesrestauranten ”Wai-kiki” (*). Så for Hans, som var trött o skulle upp tidigt för att ringa till Sverige (!) hem, medan jag strosade ensam, hamnade på ”Quinns” där jag blev värd för ett sällskap om fyra törstiga och rätt kul flickor, med vilka jag på en timme klämde 10 – 12 stora buteljer ”Hinani” – det beska tahiti-ölet som av flickorna spetsas med en Lorange-lik dryck. En av mina gäster hette Maio varnade mig för Tahiti flickor; ”Dom bara beställer in öl och låter dig betala! Jag tycker inte om det! Povel, får jag en öl till?” Sur i mun och mage gick jag sedan hem.

Fredag 23 mars 1962 Tahiti – Papeete; ön runt

Väcktes kl 08:00 av Bengt D som bl a ville veta lite om våra planer.

Så kom Hans som varit på telegrafan och ringt till Gunilla på kul (!). Han behövde bara vänta en kvart och det hördes hyggligt. (Man får prata långsamt, en i taget, för dom ”svitchar” om från den ena till den andra och ibland blir meningarna rump-huggna.) Allt var väl och jag bad honom be Gunilla att ringa till Carin på Lidingö o hälsa. (Suss är i Storlien med Britt o Yngve (Gamlin)). Så lite handlande i stan – skivor, vykort, film mm och vi gav oss av i vår bil på en tur runt ön. Ljuvliga panoramor och syner mötte oss; fräsande bränningar, beacher, små byar, floder och berg, det ena mer andlöst vackert än det andra!

Vi åt god lunch på ett ställe (ungefär halvvägs), som hette Faratea (**). Sen raggade vi upp en söt flicka ”Hortence” på den enda trottoarserveringen, för att ta en badbild. Sådan humor är mycket vanlig här. Hon var förtjust men i bilen visade hon sig vara alltför fnittrigt berusad. Hon satt bredvid H som körde och blev mer och mer närgången. Han hade all möda i världen att freda sig. Solen gick också ned – även bokstavligen – över våra badbilder och det avsnittet i filmen lär nog få strykas. Rätt åt oss!?? Hortence visade sig svår att bli av med. Hon envisades med att följa oss till hotellet och det var först efter en lång och livlig palaver vi fick henne i en taxi, sen hon fått ett litet gage för filmningen och väl förstätt att vi ingalunda önska- de henne för natten. Jag skrev dagbok och vykort i hyddan. Kvällen var varm och angenäm.

Små tilläggsanekdoter (på annan plats i dagboken):

Papeete

Just nu (23:e mars) är vårt hotell ”Iaorana Villa” invaderat av ett stort finskt sällskap! De kom igår natt och jag vaknade av underliga satsmelodier kring min bungalow, interfolierat av ideliga ”Jo, jo, jo!”.

Idag såg vi en liten satt finngubbe som gick omkring i Papeetes mördande solsken, iförd tjocka, grova kostymbyxor, hängslen, vit skjorta, svarta lågskor och tjock bas-ker! Någon stund senare skymtade vi honom i en affär med basthatt på huvudet – läs ej bastuhatt! – och inhandlandes sandaler! Nästa steg blir väl shorts och Tahiti-skjorta, varefter han snart har flutit så väl in i bilden att han inte står att urskilja!

Bengt Danielsson berättade om en egen- domlig svensk som för något år sen kom hit till Tahiti på ett par månaders semester och ville ha hjälp med inkvartering privat.

Efter någon dag ville han resa därifrån så fort sig göra lät. Varför? Han kunde inte äta maten! Det fanns ju ingen svensk hus- manskost! Och hans nattsömn blev störd av

rasslet i palmkronorna! Han for fort till något ställe i Amerika där han kände till en svensk restaurang och där det var garanterat palmfritt. Hans yrke i Sverige: Rålsbussförare!

På ett sätt har vi otur här: dagen innan vi kom hade Bengt D varit bjuden till ett enormt Tahitibröllop, som varade i ett dygn! Vi hade varit välkomna! Dan efter vi har åkt kommer ett stort svenskt filmsäll- skap; Nordisk Tonefilm med Lena Granha- gen, Olle Thunberg och Anna-Lisa Baude i spetsen! Dom ska stanna här i ungefär ett halvår på en liten ö i Tuamoto-gruppen. Hade varit kul att se dem i miljön! Hasse har instruerat en flicka som jobbar på Bel- Air, där dom ska bo första tiden, att be hela personalen på hotellet säga till Olle Thunberg; ”Nej men är det inte Mr Thun- berg, mannen i svart!?!?” Fast på franska förstås!

Limerick från Papeete (P. Ramel)
Finns det oskulder uti Papeete?
Ja, det endast fåglarna vet!
Men finner du en
så tror jag min vän
att däruti fåglarna skete!

Lördag 24 mars 1962 Tahiti – Papeete

Uppe kl 08:00. Frukost och sedan avresa till fiskebåt i Papeete som vi hyrt för Deepsea- fishing. Vi var ute i 4 – 5 timmar. Det gunga- de kraftigt, vita gäss på vågorna och ibland spöregnade det. Vi hade lika stor tur som Suss, Brita, Allan och jag hade i Puerto Rico: Ingen fisk alls! Men jag tror vattnen här är bättre i alla fall. Vi hade otur med vädret.

Så tillbaka till stan, lite uppköp och hem till hyddorna för Dangfilmning och pack- ning. Ett busväder bröt ut! Jag blev precis genomsur bara av att gå över gårdsplanen och vattnet steg över skorna. Bengt D kom på avskedsvisit, stannade på middag och berättade flera intressanta saker om Tahiti. Han tyckte vi haft tur och var rädd att reg- net skulle fortsätta en vecka eller så. ”Synd om svenska filmtruppen som kommer imorgon bitti!” Så avfor vi i plasket sedan Bengt lovat posta vykort åt mig. På flyg- platsen var det avskedsånger och mycket liv. En tydligen mycket populär herre i blå fritidsskjorta hade tre gråtande Tahitiskön- heter krampaktigt kramande honom far- väl! In i planet – mycket luxuöst med stora utrymmen mellan stolraderna. Bolag: ”South Pacific” (ej Jet!). Drink och sömn!
Fortsättning i nästa nummer / Vidare till bland annat Hawaii

Foto: ”Tensabur”

RAMELBLANDNING I GÄVLE

Torsten och Synnöve Röstlund deltar med glädje i alla Povelträffar. Torsten, 92, mycket omtyckt f d lärare deltog i den första Povelcirkeln. Då det blev Torstens tur att tala om vad han ville få ut av cirkeln svarade han:
- Ja, inte vill jag ha några läxor i alla fall.

Mikael Ramel bjöd på en uppskattad show. Han sjöng både Povel och eget. Här sjunger han:
Köp inte en zebra.

Bomhus manskör under ledning av kantor Gunilla Winther sjöng bl a *En urgammal gubbe från Gästrikland.*

Den tillfälligt sammansatta Ramel (T)oktetten började sitt samarbete under en cirkel. Nu har dom en gedigen Povel-repertoar. De spelar med rätta Povelgunget. I *Fars fabrik* är spel- och sångglädjen verkligen på topp.

Anders Eldeman njöt av både av mat, dryck och underhållning. Han bidrog själv med underhållning av högsta klass.

Ramelsk kväll gick helt i glädjens tecken

GÄVLE Den 1 juni skulle Povel Ramel fylla 90 år. Det firade Gävles eget Povel Ramel-sällskap redan i går med födelsekalas med Mikael Ramel och Anders Eldeman, sällskapets ordförande.
I Odd Fellowlokalen kalasades det för fullt i går kväll, bland annat med underhållning av Mikael Ramel.
- Fast jag är inte hundra på

vad jag ska hitta på, så han innan han steg upp på scenen. Mikael Ramel är själv musiker och sångare och säger att det i början av karriären till viss del var jobbigt att ständigt förknippas med sin pappa.
- I början kände jag ett stort behov av åtskillnad med egna kompositioner och eget band. Sen blev kopplingarna mer ofrånkomliga. I dag känner jag mig fortfarande splittrad, men på ett mer sunt sätt, säger han. Anders Eldeman säger att

han är mycket stolt ordförande för sällskapet.
- Jag är en riktig Povel Ramel-entusiast och blev väldigt glad när jag blev tillfrågad om att vara ordförande. Det här är fjärde året. Povel Ramel för mig är glädje, lekfullhet, men även stil. Texterna är väldigt roliga, men slår aldrig under bältet. Och så plötsligt ibland kan det bli väldigt allvarligt. Men huvudsyftet var alltid att roa, säger Anders Eldeman.
Sofia Öhlander

Anders Eldeman och Mikael Ramel.

FOTO: JÖRGEN SVENSDEN

PÅ DET DJUPA, MÖRKA

Söndagen den 23:e april var en helt vanlig dag. Utom från den synvinkeln jag såg den. Dagen till ära för jag nämligen mot Stockholm glad i hågen för att möta upp min kusin och tillika nära vän Sara. Vi skulle nämligen åka på en kryssning tillsammans med Povel Ramel-sällskapet kallad "På böljan den blå med Povel Ramel-sällskapet".

Vi möttes upp på Birka-terminalen för att få våra biljetter. Egentligen var vi för små för att följa med, blott 22 år gamla, men Anders Lundquist gick i god för oss som förmyndare, stackar'n. Sådan tur att vi höll oss i skinnet under hela resan, haha. Sedan var det dags att gå ombord. Väl på båten fick vi vänta en stund på våra hytter så vi satte oss i foajén och lyssnade på Povelmusik. Vi mötte några Povelnördar

som jag kände sedan tidigare och pratade en stund med dem.

Snart fick vi tillgång till hytterna och rusade dit. Vi peppade med Povel i mobilhögtalarna medan vi åkte ut genom Stockholms vackra soldränkta skärgård. Sedan var det

dags att svida om och ta sig ned mot konferenssalarna där den mesta tiden av kryssningen skulle komma att tillbringas.

Väl inne i konferensrummet fick alla presentera sig själva och vad de hade för förhållande till Povel Ramel. De flesta pratade om guldålder, Knäpp Upp och tältrevyer. Jag talade om Knäpp Igen, CD-skivor och Povelpotpurrier jag hört. Det blev en kontrast på sätt och vis. Sara, som var med som sällskap och jämnårig vän, uttalade just det men att hon även såg fram emot vad det kommande dygnet hade att erbjuda och att lära sig mer om Povel. Därefter såg vi filmen *Funny Boy* med Povel Ramel, Gunwer Bergkvist, Brita Borg, Martin Ljung med flera. Den är kul att se själv, men i grupp blev den ännu roligare – hutlöst kul. Vi såg bara halva filmen, vilket var bra, för då fick man längta efter andra delen, som i min mening är den roligare.

Framåt kvällen var det dags att gå till bufférestaurangen för intag av diverse mat, dryck och intressanta samtal. Till bordet fick jag och Sara mycket trevliga herrar och en dam och det blev diskussioner om allt mellan himmel och jord. När vi hade

ÅLANDSHAV

Ätit färdigt gav vi oss tillbaka mot konferenslokalen för diverse lekar. Vi delades upp i fyra lag. Digga (Darwin), Agaton, Lingonben och Kokosnöt, gruppsnamn uppenbart kopplade till Povel. När lekarna var slut gick vi ned till pianobaren. Kvällen till ära spelades *The Gräsänkling Blues*. Vilken känsla det var när hela baren ”skreksjög” med i låten (och då är det inte tonåringar eller fotbollshuliganer vi talar om, utan vuxna respektabla människor). Det gjorde mig varm i hjärtat.

Morgonen efter blev det frukost i Grand Buffé. Därefter visades andra delen av *Funny Boy*, den där Martin Ljung kör det berömda numret *Fingal Olsson*. Skrätsalvorna visste inga gränser. Därefter blev det lunchbuffé och trevliga samtal. Sedan var det åter lekar i konferenslokalen, med utgången att lag Agaton vann och fyndigt nog fick varsin strut karameller. Avslutningsvis sades det adjö till nyknutna och tidigareknutna kontakter, och båtresan var fullbordad.

Ett stort tack till er som gjorde den här roliga resan möjlig, och på återseende!

Amanda Åkerström

Foto: nalle malmöborg

med Povel Ramel-sällskapet

Särtryck ur Sydsvenskan 10 maj 1965

Lund ffg sjövägen – bragd av Uarda

– Ni har från Lomma
brutit nya leder,
spridande fromma
ord och goda seder.
Framgångens blomma
ära, glans och heder
eder bereder!

Så hyllades Uarda-Akademien då denna, elva man stark, anlöpte Lund efter ytterligt svår och strapatsrik seglats uppför Höje å. På stranden stod en stor folkmängd och jublade. Lunds studentsångförening sjöng ovannämnda strof och Akademiens ledamöter svarade, snabbt inlärt under bron under motorvägen Malmö-Göteborg (vars akustik ansågs vara klart bättre än Malmö stadsteaters) som följer:

Vi har från Lomma
rott med brutna leder,
spridande tomma
ölkrukar under eder.
Framgångens blomma
ändå glans och heder
åt oss bereder!

Grevvinnan Wachtmeister avtäckte så med sax den tavla av ek som Akademien satt upp, ett minne av bragden. Greve Knut Wachtmeister till Trolleberg – på vars ägor landstigningen skett – harangerade därefter i godsets praktsal, andra våningen, expeditionen varefter endast den slutgiltiga sammandrickningen på Åke Hans återstod.

Starten skedde i rum sjö – på Lomma redd. ---

Uarda – så hette givetvis båten – fördes av Patrick Meurling till Lomma norra pirs yttersta spets, där Sten Broman och Akademiens vice preses, professor Håkan Strömberg nedsteg i henne.

– Håll nu takten!
Katarakten
skall vi klara till slut!
Vi har makten

Till vänster Uarda med besättning, till höger Povel Ramel förevigande bragden med sin filmatiska apparat.

Denna sång genljöd över ängar och forsar, läs katarakter, av de på stranden vandrande som tvangs dra: melodi Volgasången.

Åskådarmassorna glesnade, regnet tätnade, allt blev surare, alla blev våtare. Ån blev stridare och dragare kommanderades fram. Man nådde bron över ån där motorvägen mot Göteborg drar fram. Här intogs lunch och här avsjöngs diverse sånger.

Det var utan tvivel en upplevelse att lyssna till sången under motorvägen – akustiken var utmärkt och tom preses tystnade i sina oförvägna och outtröttliga försök att elda massorna. Den skåsupen dracks till melodi Imbelupet står... och de första raderna lyder som följer:

Dristigt fram vi plöjde
över böljan grå.
Vassa stäven böje
undan vassens strå.
Väg vi röje
men vi dröje
och förtöje
då och då
och med nöje
höje
glasen för vår å!

Katarakter i mångfald väntade: Uarda-Akademien besegrade dem alla. ---

Kl 10.04. Siktas från öppna havet åmynningen i Lomma och utropar därvid Preses ett majestätiskt "å", vilket är att fatta som ett "se ån", en parafra på Xenofons bevingade ord om havet.

Kl 10.18. Akademie expeditionens flagga hissas på svenskt vatten. Tätande åskådarehopar på stranderna.

Kl 10.24. Svårt avbräck vållas genom på svängbron uppsatt anslag om fartbegränsning till max. 4 knop.

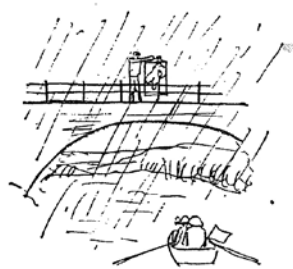
Kl 10.25. Spridda hurrarop från bron.

Kl 10.37. Farten 3 knop. Preses råkar i kort ordväxling med kvinna som efterkastar expeditionen obevisbara och lösa påståenden om utflykt åledes gjord av hennes fader.

Kl 11.03. Povel Ramel med filmkamera embarkerar följebåten.

Kl 11.05. Kyrkobron passeras. Applåder.

Kl 11.14. Avlopp inspekteras av akademie expeditionsläkare.

Loppan Hagander ger vägledning genom ått från motorvägsbron visa kratta över Nordan

Kl 11.38. fängade Preses en krabba

Svår passage förklarar liggande Preses

Kl 11.15. Ån delar sig. Norra armen, "Lågebäck" begagnas icke. Klokt nog.

Kl 11.18. Höres infödningstrummor.

Kl 11.20. Utsättes expeditionen för anfall av unga vildar, som kastar vassspjut.

Kl 11.28. Get bräker från södra stranden. Gott omen.

Kl 11.30. Farten 1,5 knop. Hög vajar vassen. Styrbord Bara härad, abord Torna.

Kl 11.31. Jämförande häradsforskning bedrivs.

Kl 11.36. Järnvägsbron passeras av expeditionen och tåg.

Kl 11.38. Befinner sig expeditionen i kungsådran. Detta styrkes av v. preses, akademiens juridiske expert, genom sänkandet av ett guldmynt som upplöses, något som endast kan ske i kungsvatten.

POVELS JAZZSPALT

Årsavgifter och medlemsregister

Året närmar sig sitt slut och det är dags att betala medlemsavgiften för 2013.

Precis som tidigare är avgiften 200 kronor för enskild medlem och 300 kronor för familjemedlemskap. Slantarna tar vi tacksamt emot före årsskiftet (men gärna nu direkt) på Povel Ramel-sällskapets plusgiro 49 27 51-3. Tillsammans med den här tidningen skickar vi även ett inbetalningskort, eftersom en del medlemmar inte betalar sina räkningar via internet.

Är du osäker på om du redan betalat för 2013? Titta på ditt medlemskort! Där står det vilket eller vilka år det gäller för. Du kan också ställa frågan till register@povelramelsallskapet.se och få svar på det sättet.

Vårt medlemsregister uppdateras ständigt. Har du nya kontaktuppgifter, t ex ny adress eller e-postadress? Meddela gärna detta så snart som möjligt, så riskerar du inte att missa några utskick.

Om du saknar mejl skickar du dina uppgifter till: Povel Ramel-sällskapet c/o Anders Lundquist, Fleminggatan 91, 112 45 Stockholm.

När vår nya hemsida är färdig kommer alla medlemmar att få tillgång till en aktuell matrikel via inloggning. Den som redan nu är intresserad av att kontrollera uppgifterna i matrikeln kan mejla registret enligt adressen ovan så kommer en länk till matrikeln i retur.

Povel Ramel-sällskapet består i skrivande stund av 770 medlemmar fördelade på 552 medlemsnummer. Naturligtvis vill vi bli fler! Passa på att värva nya medlemmar inför det kommande året och varför inte ge bort ett medlemskap i julklapp?

Anders Lundquist

ORKESTRARNAS SOMMARPLANER är för närvarande under utarbetande och börjar taga form så smått. Thore Ehrling ser ut att lämna sig till Skansen även i sommar. Det var ju nästan väntat och Skansens sommarpublik såväl som ankorna och björnarna är endast att gratulera. Seymour skall denna sommar gästa nöjesmetropolen Gröna Lund, och sålunda tävla med karusellerna och corsobilarna om publikens gunst.

Lulle Ellboj reser med sex man, däribland Gösta Thesellius, Anders Svärd och Roffe Larsson, till Mölle. Det blir närmare bestämt Hotell Elverson som får nöjet att presentera den populära ensemblen.

EMIL IWRINGS orkester kommer att bada på Långedrag utanför Göteborg i maj och augusti, för att under juni och juli turnera i landets folkparker. Medan Emil är borta från Berzelii-Terrassen, kommer Charles Norman med en femmannakorkester att taga hans plats, och att det blir fin jazz på "Terrassen" i sommar det borgan Nisse Blücker, Sven Hedberg, Uffe Baadh, Simon Brehm och Norman själv för.

Gösta Torner skall förutom en tids turnerande gästa Riviera i Båstad mellan den 19 juni och 22 juli. Inte långt därifrån kommer det att dansas jazz och rumba om vart annat till tonerna av Hans (Hasse) Kahns lilla fina band. Det blir på den flotta Strand Restaurant i Båstad, där Hans Majestät Konungen med flera alltså får den lilla sommarswing de måhända väl behöver.

SUNE LUNDEVALL med en fem mans orkester kommer att gynna Frimurarhotellet i Linköping. Bland annat kommer Gunnar Green på trumpet och Roffe Ohlsson på piano att följa med honom. Gamle Sten Axelsson blir till sommaren kapellmästare igen och hamnar på Hotell Skagerack i Strömstad. Orkestern, som kommer att räkna fem medlemmar, skall bl. a.

innehålla Stikkan Nedler på tenorsax och violn och Sune Holmqvist på trummor och sång. Till hösten kommer Axelsson att fortsätta på Avalon och det är alltså fel som ryktet har velat göra gällande att Gösta Törner skulle spela där även nästa säsong.

En av Lulle Ellbojs gossar, saxofonisten Gunnar Lundén-Welden, får i sommar sin debut som kapellmästare. Det blir Terrassen i Hälsingborg med en åtta man stark orkester. Däribland Yngve Nilsson och Nisse Skoog på trumpet, Arne Domnerus på altsax och klarinett, samt med Carl Holmberg som vocalist.

UNDERTECKNAD SKALL oroa större delen av Västkusten med en fem mans orkester. I juni blir det att ersätta Emil Iwring på Långedrag, något som naturligtvis blir lättare sagt än gjort. Därifrån far vi till Klitterhus i Ängelholm, där vi stannar till den femtonde juli. Sedan blir det en fjorton dagars turné i den ljuvliga värmen, och i augusti fastnar vi på Riviera i Båstad, för att sedan via ströpelningar här och var så småningom ta oss hem till huvudstaden. Orkesterns sammansättning blir Bengt Elmberg på violin och trumpet, Martin Käge på gitarr och klarinett, Ivan Berg på bas, Ulf "Detskaligångensånggenomvärldendinegenröst" Sandström på trummor samt Ove Parmell — förlåt, Povel Ramel på flygel (hoppas jag.)

VECKANS BREV kommer från Malmö, där signaturen "Brynhild" ber mig skriva litet mera om nyutkomna skivor och "ge några tips angående dessas jazzmusikaliska värde för lek-

män". Bästa Brynhild, uppgiften faller på sin egen orimlighet just nu, eftersom det inte finns några nyutkomna skivor. Det kommer inga fler förrän i april. Men då lovar jag att återkomma.

Så var det slut för veckan från
Eder

Povel Ramel

Povel i österled?

Mikael Grönholm ringer från Vasa i Finland. Hälsar att han tycker att Sverker är bra, och skulle gärna vilja att det fanns någon aktivitet för Povel Ramel-sällskapet i Finland.

– Jag träffade Povel Ramel i Helsingfors när Som om inget hade hänt hade premiär. Det var väldigt kul, Povel var trevlig att prata med, berättar Mikael som även

ska resa till Åbo för att uppleva föreställningen Povels Naturbarn, när de besöker orten i höst.

Mikael samlar på tidningsurklipp om Povel. Han har mycket material själv, men inga gamla urklipp. Han efterlyser kopior på urklipp från Röster i Radio & TV, Hemmets journal, Hänt i Veckan, Husmodern.

Har du några klipp i byrålådan som du vill dela med dig av, sänd dem gärna till:

Mikael Grönholm
Hovrättsplanaden 20 B
651 00 Vasa 10
Finland

Tel 00358-6-3170010

Elsie i Finland

En januaridag 2007 blev jag uppringd av Povel, som ville att jag skulle hjälpa honom i ett detektivarbete. Bakgrunden var den att Povel och Susanna vid ett besök i Finland uppsökts av en herr Standertskjöld som berättade att han var son till den som, enligt släktrycket, 1911 enleverade Povels faster Elsie! Paret Ramel blev inbjudna att se godset dit Elsie skulle ha blivit förd, och efter en lång, lång färd genom finska skogar kom man fram till något som påminde om ett törnrosaslott "eller spökslott om du så vill. Jag kunde mycket väl föreställa mig faster dväljas i godsets rum", kommenterade Povel och fortsatte: "Som nu detta inte var nog - häromdagen råkade jag komma in på den finska YLE:s tv-sändningar och slutet av ett program från 60-talet om en söt, mörk, talangfull sångerska, lite i Monica Z-stil, som hette Carola Standertskjöld - Carola med betoning på o-et. Hon sjöng på finska. Det talades om att hon skulle lanseras i Sverige med en låt, men Lill Lindfors hann före med den låten. Sedan blev det visst inget. Hon är nog död. Det vore roligt att höra mer om henne."

"Det talades inget i min familj om händelserna med faster. Jag träffade en gång en kusin, Elsies son, som berättade att man inget talade i hans familj heller om hans mamma Elsies finska äventyr. Kan du tänka dig att forska lite i detta och Carolas anknytning till den finska släkten, så vore det roligt".

Och det kunde jag. Forskningsvägarna slingrade sig fram mellan Finland och Sverige och några månaders arbete resulterade i två buntar brev, som här citeras lätt friserat:

Uppsala 21 maj 2007

Kära Povel,
Så var det då dags att göra en första avlämning i Den Standertskjöldska Saken.

Jag delade upp mitt uppdrag från dig i två moment:

A: Carl-Gustaf Standertskjöld (hädanefter kallad CG) och hans släkts data samt CG:s och Elsie Ramels giftermål

B: Sångerskan Carola Standertskjölds öden och hennes släktskapsförhållande till CG

Släkten Standertskjölds bakgrund

Anfadern Henrik Justander förde befälet över fartyget *Prins av Preussen*, som avseglade från Helsingfors till Stockholm i augusti 1772 för att bistå konungen i hans statskupp. Fartyget kom emellertid för sent, den oblodiga kuppen var redan genomförd, men Gustaf tyckte det var så juste gjort så han adlade Justander, som således tog namnet Standertskjöld.

Under 1800-talet växte släktens förmögenhet dramatiskt genom trä- och pappersföretag, vapenhandel med Ryssland m.m. Det var således ett förmöget fideikommiss, Wanantaka i Janakkala socken i Egentliga Tavastlands län i Södra Finland, som CG ärvde vid faderns bortgång år 1899.

Wanantaka är enligt uppgift uppförd med en känd skänegård som förebild och ägs idag av Casimir "Casse" Ernrooth.

CG var utbildad ingenjör och hade betydande poster i många av dåtidens viktigaste finska företag. Bl.a. var han styrelseordförande i Maskin- och Brobyggnads AB, som idag är känt som den stora concernen Wärtsilä. Han gifte sig första gången 1873 (med sin kusin, som avled 1901), och för andra gången med Elsie Ramel 1911. CG levde mellan åren 1841 och 1918 och var således hela 42 år äldre än Elsie, något man bör ha i åtanke när man nu går att forska kring

Bröllopet

Jag tyckte att det fanns anledning tro att tidningarna borde ha uppmärksammat det prominenta bröllopet, som ägde rum i Lund 1 februari 1911. Jag satte mig således att veva mikrofilmade tidningar i Kungliga bibliotekets källare. Och si, det blev napp:

"Ett fashionabelt bröllop"

I går ägde i brudens hem i Lund vigsel rum kl. 5.30 e.m. mellan ingenjören, innehafvaren af Wanantaka fideikommiss i Finland, Carl Gustaf Standertskjöld, Helsingfors, och fröken Elsie Ramel, dotter till kammarherren, friherre Henrik Ramel och hans maka, född Thyselius. Vigselakten förrättades af kyrkoherden L. Tynell, Lund. Strax efteråt gäfvos brudens föräldrar middag å Grand Hotell för ett 30-tal personer. Grand Hotells orkester bidrog att i hög grad öka stämningen under middagen. En mängd telegram inkommo från när och fjärran. Bland gästerna märktes, förutom medlemmar af den Ramelska släkten, landshöfdingen och grevinnan R. de la Gardie, grefven och grevinnan A. Hamilton å Barsebäck, kammarherrinden fru Therèse Gravenhorst-Löwenstierna, Helsingborg, löjtnanten grefve G. Lewenhaupt med grefvinna m.fl. Kl ½ 10 på aftonen afreste brudparet till Egypten

(Lunds Dagblad 2/2 1911)

Bröllopet firades i går i Lund mellan ingenjören och godsägaren Carl Gustaf Standertskjöld från Finland och fröken Elsie Ramel, dotter till kammarherren frih. Henrik Ramel och hans maka född Thyselius.

Brudparets skål föreslogs af vigselförrättaren kyrkoherde Tynell och vid middagens slut frambar landshöfding de la Gardie gästernas tack samt föreslog ytterligare en skål för brudparet hvilken skål följdes af hurrarop.

De nygifta afreste med kontinentaltåget till Rivieran och Egypten.

(Skånska Dagbladet 2/2 1911)

Tyvärr har jag inte lyckats att få tag i menyn, men inte skulle det förvåna mig om det stod stekt svan på den.

Nu gällde det att ta reda på varför äktenskapet bara varade i 3 år. Jag hoppades kunna få familjetraditionen bekräftad, att Elsie skulle ha enleverats till Wanantaka.

Genom Riddarhuset i Helsingfors fick jag tipset att vända mig till Bo Lönnqvist, professor i etnologi vid Jyväskylä universitet, som håller på med ett arbete om den Standertskjöldska släkten. Professorn svarade bl.a: "Med anledning av Ert brev får jag meddela att jag tyvärr inte kan giva några upplysningar betr. äktenskapet mellan C-G Standertskjöld och Elsie Ramel. De brev av C-G. S. som jag haft tillgång till gäller tiden före 1908. Min bok är ingen släktkrönika utan en vetenskaplig studie över en finsk adelsätts mänskoöden i europeiskt adelsperspektiv, varför skrönor av den typ ni önskar inte är relevanta (...) C-G. S. förekommer på flera ställen i min bok: som godsägare, industriman, järnvägsingenjör och "morfar" (...) På ett fotografi 1910 av en släktsamling på Wanantaka finns Elsie Ramel med, vidare bl.a. Jeanna Adlercreutz, Ebba Ramel, Agnes Welly Aminoff. På en bild från tennisbanorna vid samma tid ses: Malte Ramel, Elsie Ramel. Med vänlig hälsning Bo Lönnqvist

Då hans forskning inte omfattar skrönor av den typ jag önskar, kallnade alltså detta spår. Intressant är dock kanske att notera att Elsie varit på platsen åtminstone ett par gånger innan bröllopet.

Ett nytt spår fick jag upp efter att ha skrivit till en namne till CG, nämligen C-G Standertskjöld Nordenstam, professor emeritus i

Elsie Virgin

radiologi vid Helsingfors universitet. Jag blir upprörd av en Günter Brüninghaus, tyskfödd och ingift i den Standertskjöldska familjen, som fått ärendet av radiologprofeten. Han visade sig vara en entusiastisk släktskröneforskare och kunde bl.a. berätta ett en anfader på 1600-talet gift om sig vid 60-års ålder med en 23-åring. ”Så ålderskillnaden mellan CG och Elsie var egentligen inte så uppseendeväckande utan ganska typiskt för den Standertskjöldska släkten.”

I övrigt kunde han meddela att jazzmusikern Hacke Björkstens mamma var född Standertskjöld, och så även Helena ”Nenne” Beck-Friis i Stockholm, som dessutom är Carola Standertskjölds syster. Se där, där dök hon upp för första gången! Men – inget nytt om orsaken till CG:s och Elsies korta äktenskap. Nu får den saken vila ett tag... I stället över till

Carola

I en programpresentation förra våren kunde läsas:

”Carola Standertskjöld var en sensation när hon började sin karriär i början av 60-talet. Hon kunde sjunga jazz, blues och schlagers med en musikalisk trovärdighet som ingen annan hade. Carola Standertskjöld hör till vårt lands genom tiderna mest begåvade sångerskor. Förutom att hon var musikaliskt oerhört begåvad talade hon också sju språk, vilket gjorde att hon var trovärdig i sina tolkningar i såväl jazz som schlager. Dessutom var hennes röst en kombination av ”sammet och sandpapper”, en egenskap som gjorde att hon skilde sej från mängden.”

Och inte såg hon så tokig ut heller...

Carola Standertskjöld, gift Liemola, var född den 23 mars 1941 i Helsingfors. Hon gjorde sin skivdebut 1963 och slog snabbt igenom som artist i genren jazz/schlager. Carola, med betoning på o:et, gjorde även ett försök att lansera sig i Sverige genom gästspel och också ge-

nom en skivutgåva 1966 som bl.a. innehöll en text av Lill Lindfors. Av för mig oklar anledning lär Lill själv ha gett ut samma låt en kort tid innan och möjligen därför hamnade Carolas version ”vid sidan om.”

Carolans karriär blev tyvärr kortvarig. Hon drabbades av en psykisk sjukdom, som stadi- gtt förvärrades, och 1972 lämnade hon scenen och studion. Efter ett come back-försök på 1980-talet tillstötte Alzheimers sjukdom, och hon gick bort i detta beklagliga tillstånd 1997, endast 56 år gammal.

Efter förfrågan kunde riddarhusgenealogen vid Finska riddarhuset, Aminoff-Winberg, meddela att Carl-Gustaf Standertskjöld var Carolas fars farfar. Enligt min något märkliga logik var alltså du och Carola under några år på tioalet släkt. Tänka sig!

Det har naturligtvis gjorts en hel del program om och med Carola, särskilt i finsk radio och tv. Själv fick jag upp spåret till ett som sändes i YLE/Radio Vega januari 2006 och med repris i december samma år, Fokus på: Carola Standertskjöld – Carolas sångbok.

Programmet innehöll plock från olika framträdanden, samtliga inslag dock outgivna på skiva. Särskilt ett glädde mig, nämligen *Banne mig*, hämtat ur radioprogrammet *Ding, dong dags*, sänt 1961. Detta fick mig att vända mig till redaktionen och utbe om en kopia av Carolas sångbok. Det innehåller mycket redaktörssurr, men också en del riktigt bra sånginslag.

Mycket nöje!
Varma krypähälsningar!
Ingemar

Ps Näddes häromdagen av nyheten att Carolas far nyligen gått bort. Bland hans kvarlätenskap fanns en bunt dagböcker förda av hans farmor. De innehåller bl.a. en hel del om Elsie. Den tidigare nämnde Günter Brüninghaus har lovat mig renskrivning av de för oss aktuella sidorna. Den spännande forskningen fortsätter...
Ds

Uppsala 31 maj 2007

Kära Povel,
Som jag berättade i mitt förra brev så har Carola Standertskjölds pappa Johan gått ur tiden. I hans efterlämnade papper påträffades en dagbok fördd av mor Märtha, som således var svärdotter till Elsies make Carl-Gustaf. Min kontakt Günter Brüninghaus har sett till att de delar i dagboken som rör Elsie skrivits rent och häromdagen

träffade jag honom i Stockholm och fick bifogade utskrift.

Dagboken är rapsodisk och innehåller kortspel och fester, sida upp och sida ner. Men insprängt i detta finner man en hel del noteringar som sammantagna nog kan ge en relativt god bild av Elsies liv på Wanantaka. Inte minst det dramatiska uppbrottet mellan makarna är gripande. Undrar vad det var hon ställde till med i Norge?

Av det man läser, i och mellan raderna, tror nog att man vågar säga att traditionen att Elsie blev enleverad saknar grund... Nu tror jag inte att jag kommer längre i Den Standertskjöldska saken. Hoppas att resultatet är till fyllest.

Varma hälsningar
Ingemar

Dagboken

Elsie nämns för första gången i dagboken 9/8 1910, då hon besökte Wanantaka tillsammans med bl.a. sin syster Ebba.

Korta utdrag ur dagboken:

1/1 1911 C-Gs och Elsie Ramels förloving var nu känd och han tog stolt och lycklig mot gratulationer. Till middag vore Julins och vi på eklateringsmiddag hos C-G. Det var ej så vidare trevligt. C-G föreslog själv en skål för Elsie Ramel. Hon 27 år, han 70 år.

1/2 1911 C-G:s och Elsie Ramels bröllop i Lund

14/6 1911 Kommo C-G och hans fru till Wanantaka.

27/6 1911 C-G och Elsie flyttade in till Helsingfors och vi voro glada

31/7 1913 Elsies syster Ebba samt hennes kusin Brita Ramel och dennes fästman Ulf Trolle kommo till CG. Brita Ramel var förtjusande. Tyvärr voro de förlovade i gräl, ty Ulf Trolle hade i H:s hus på stationen där ingen bärare fanns sagt åt Brita och Ebba: Bär Edra kappsäckar själva, jävla käringar”.

4/8 1913 De förlovade försonade igen

20/4 1914 CG ringde på telefon just hemkommen från Sverige. Han bad oss strax komma, vi rusade dit. Han var förtvivlad. Elsie och han hade råkat i gräl och hade beslutat att skiljas. Elsie hade i Norge burit sig illa åt. Ville ej mer återvända. Gubben grät mycket.

Som bekant gifte Elsie några år senare om sig med Gunnar Virgin och blir den faster Elsie som vi känner som unge Povels beskyddare och uppmuntrare.

Ingemar Perup

MINA LIVE-UPPLEVELSER MED POVEL

När jag var 9 år såg jag Povel Ramel för första gången och det var i Stadsparken i Örebro 1949. Jag minns att han sjöng *Grisälven*, som inte bara är en stark miljövisa utan även parodi på landsplågan *Nidälven*, vilken jag hade fått nothäfte till.

*I gasmask satt vi och kysste varann
Just breve hälet där morfar försvann
Näsorna droppade och ögonen rann.
Allt blev en del av själva älva.....*

Det var fullknökat med folk och för att kunna se hade många periskop eller speglar. Povels budskap var en härlig motvikt till läroverkslärarnas bestraffningar och morsans tjat! Povel blev snabbt min idol naturligtvis, och hans låtar gav spänning, glädje och nyfikenhet.

Jag vill gärna inflika, att jag såg Felix Alvo på Eyravallen i Örebro med sin 35 meter höga svajmast. Året var troligtvis 1947. Jag såg hans show utmärkt bra utanför Eyravallen, vilket blev ett häftigt minne för livet. Senare blev ju Felix direktör i företaget Knäppupp, med allt vad det skulle innebära när revyhistoria skrevs.

Jag vet att det inte var dyrt att gå på Knäppupp-tältets föreställningar, men veckopengen räckte först till Knäppupp III

(Tillstymmelse). Vilken upplevelse det blev: Brita Borg framförde *Fat Mammy Brown*, Cilla Ingvar (sjuksköterskeklädd) spelande trumpet, Martin Ljung vid trummorna och Povel med saxofon! *Naturbarn*, som förlängdes under hela turnén, *Bladbergeri hursa* med publiken som firmafestare gav mersmak, och tur var att live-LP'n från föreställningen kom på höstkanten samma år 1957! Tänk så rättvist det blev med dessa tältturnéer. Det var inte bara stockholmarna som fick uppleva dessa fantastiska föreställningar. Ibland blev det till och med ännu bättre i tältet.

På Restaurang Översten i Malmö (högst upp i Kronprinsen) 1972 blev extranumren fler och fler och till slut kröp Povel ut på knäna till en pannbiff som kallnat och en hovmästare som blev surare och surare. Det var första gången vi såg *Sven Olsons Trio*. Självt åt jag tvenne oxfileer, därför att min Bodil skrattade så hon fick ont i magen.

I samband med en TV-inspelning fick jag en pratstund med Povel. Egentligen var ärendet att få *Från Asar till Wasar*, som jag fick i 50-årspresent, signerad.

Lycka till med "historieforskningen", Lasse! (En av de tappra tusen som förfogar över denna rara skrift!). 29/1 -91, skrev Povel i boken, signerade och ritade de sedvanliga noterna, som jag beundrat sedan han skrev kåserier i serietidningen *Blondie*. Jag berättade om mitt jazzfotograferande för *Orkesterjournalen* och vi kom in på jazzklubbar. Jag är medlem i Lidingö Jazzförening men det blir inte så ofta tid att gå dit, berättade Povel. Position Alpha kommer ju dit, genmålde jag. "Det är inte riktigt min position", blev svaret. Pianisten Jan Lundgren, som var med på turnén *Som om inget hade hänt* år 2000, fixade så att jag fick vara med på soundchecket i egenskap av fotograf. Jag minns att Wenche Myhre gick fram till Povel och frågade "Får vi spela in i kväll, Povel?" Ja, det kan ni väl få, men fråga inte Povel!".

På Kulturmejeriet i Lund då Povel framträdde med trion i *Vid pianot* stod en kvällstidningsfotograf och plåtade pinsamt länge. Povel slutade spela och undrade "Skall det där bli en långfilm, vill jag inte ha huvudrollen!" Där hörde jag *Gubben slö*, som förhoppningsvis snarast kommer på skiva. På Ribersborgs Kallbadhus var det flera konserter med Povel, Backa Hans och Mikael. Även där lyckades jag närvara på soundcheck. Povel var mycket noga med ljudet, så teknikern fick verkligen visa vad han kunde (och inte kunde). Ribban är knappast någon arena, men vackert belägen vid Öresund.

Detta var några Povelminnen, som verkligen är levande för mig. I mitt vuxna liv har jag bara missat *Tingel-Tangel* live, så det har blivit massor av högklassiska upplevelser genom åren. Povels musik och shower har blivit ett livselixir för mig!

Text & foto: Lasse Seger

POVEL, STRÖMANDEN OCH JAG

Läste med tårblandad glädje de flesta minnesartiklar efter allgeniet Povel Ramels bortgång. Povel, fru Susanna, Povels ständiga följeslagare Sten Kärrby, alla Knäppuppartisterna och i vissa stunder jag, hade mycket skojigt ihop. Många gånger rent ut sanslöst skojigt. Oftast efter en föreställning då Povel bara ville koppla av, äta gott och låta andra sköta underhållningen. Under den årliga gåsmiddagen till exempel. Poveliana kan man aldrig få för mycket, men jag skall inskränka mig till att berätta ett par episoder från islandsturnén med Sven Olsons trio (**vid pianot: P Ramel**) i början av juni 1978. Sven Olson, gitarr, Lasse Pettersson, bas, och norrmanen, pianisten och flöjtisten Einar Iversen utgjorde trion.

P Ramel utgjorde Povel Ramel. Idel skämtare och ordvitsare. Musikerhumorn flödade som glödande lava under hela den här turnén. Första storskrattet utlöstes när vi hade landat på Keflaviks flygplats. Einar Iversen hade tagit med sig sitt kastspö. Tänkte prova det isländska fisket men det blev stopp i tullen: – Ni får inte införa spöet förrän det är steriliserat, meddelade tullaren. Det stående morgonskämtet blev alltså: – Nå, Einar, har du steriliserat spöet idag?

En annan variant:

– Vad tror du dom skulle säga i Oslo om du kom hem och berättade att du hade steriliserat spöet?

Povels ornitologiska intresse fick sin belöning den dag han fyllde 56. En liten buss – med också hustru Susanna, vännerna Anne-Marie och Lennart Forss, Sten Kärrby, fotografen Jacob Forsell och jag ombord – rullade iväg och glodde på västra Islands dramatiska landskapsbild i nio timmar. Lennart har varit pianist och var Povels första ackompanjator en gång i tiden. Paret Forss var bosatt i New York. Det regnade småspik och blåste som tio

storband. Povel ville nämligen se en isländsk strömand (Histrionicus histrionicus). En sällsynt pippi – som han aldrig hade haft i sin kikare förut. De isländska strömänderna svek inte födelsedagsbarnet.

man en liten gubbe som skulle kolla – en strömand! Bussen gungade av skratt.

Vi hann också bekika en säl, kolonier av ejdrar och grågäss och en val (död). Povel & Co hann också titta på gejsrar, gå på

Povel fick nästan ringar under ögonen av allt kikar-kikandet. Skämtet stod dock inte att hejda:

– Nu är det så här, Povel, att vi skulle ha åkt till Danmark också. Där finns det en liten fabrik som tillverkar sockerströare. På den senaste tiden har de haft problem med produktionen. Hålen i locken blev för små och sockret slank inte igenom. Därför anställde

ambassadbjudning, bada heta bad utomhus, reta upp gejsrar, besöka Hemön och flyga över Surtsey – två av jordens mera beryktade halsbrännor genom åren. På Hemön travade sällskapet omkring i röken och lavahögarna och imponerades av Hemöbornas energiska återuppbyggnadsarbete efter vulkanutbrottet 1973.

Att Povel på kvällen under den fullsatta konserten i Nordens Hus i Reykjavik sjöng *Oh, sweet and lovely, Loftleidr be good* är en annan historia.

Text & foto: Stig Nahlbom

Bladbergeri & Så'nt

RAMMELBLANDNING

Tävlingen ihopsatt av
Göran Hedlund

Vilka är låttitlarna där textraderna ingår? De rätta svaren kommer i nästa nummer av Sverker

- Jag har fått en liten fjäder,
som ni nog kan se

- Den spelas på vartenda ställe,
där man överhuvudtaget spelar alls

- Kärran var vind och skrallt
Hästen var blind och halt

- Ibland alla dom jag känner
Stygga grannar och ovänner

- Varje sommar jag minns som en lycklig refräng
Som en smekande valsmelodi av Sylvain

- Den största spegel kan man fördärva
Det bor en solkatt i varje skärva

- Så länge Du kan låt grytan sjuda
Harmonierna ljuda

- Och min tjej, den lilla bleka Sandra
Jäklar, vad vi puckla på varandra

- Vindfingret kan man ställa prognos med
Doppfingret kan man smaka på sås med

- När du finner din rätta partner
Det gäller kvinna som karl

- I magarna mötas all denna mat,
som förut har legat på skilda fat

- Min far, han var stins.
Min mor, hon kläckte ägg

- Fröken Therina, ursäkta mitt leende
Nog kan ni hindra ett sådant beteende.

- Det finns faror i syd, det finns faror i nord
Det finns fartyg med farliga människor ombord

- Magen kurrar i protest
Inför dagens stora fest

- Det är äkta marscher från Tyrolen
Det är Alpens ros och gamla Edelweiss

- Då slog det mej, mitt i vårt bryderi
I lasten fanns ett surströmmingsparti

- Mina svarta memoarer ska jag trycka och ge ut
Det ska bli nånting i hästvåg, som ni aldrig läst förut

- I tillvarons skiftningar, i berg och i dal
Stor är den lärdom jag gjort

- Om vi gemensamt av oss klär
Det sociala skal vi bär

- I en värld där allt är bakvänt
Konsten är att leva avspänt

- Och ännu kan jag höra, hur det ringer i mitt öra:
Mata fiskarna, vattna cissusen Häpp, Häpp, Häpp

- Dom äkte lätt, dom äkte väl
Dom äkte rätt, dom äkte fel

- Först i början komma en och en
Skrynkliga damer och feta män

- Sedan tidigt har mamma fixat lunchen
Rostat kyckling, rensat böckling

- Men när jag hann till Tummeliten
blev jag less på hela skiten

- Pål i Backen, Krummenicke,
Tjuvsta-Jon och Vallentin i Gnet

- Hjälp mej, hjälp mej, hjälp mej
Visa fågeln till sin rätta holk

- Hans mor var spanjor och hans far var fakir
Tjong fadderadderia och tjong fadderadderej

- Den stora gården låg där smekt av sommarvindens fläkt
Och folket slet och jobbade i skördetidens jäkt

Svar på Povel från A – Ö i Sverker nr 5

A = Alandh, Lissi
B = Banne mej
C = Cilla Ingvar
D = Digga Darwin
E = Ekman, Hasse
F = Flickery Flies

G = Grynet Molvig
H = Håll musiken igång
I = Is
J = Johansson
K = Kolla Klotet
L = Ljung, Martin

M = Myhre, Wenche
N = Naturbarn
O = Oscar Rundqvist
P = Purjolök
Q = Quliga, kulinariska
kulturlåtar i qubik (Fri
stavning)

R = Rymdraketvalsen
S = Svarta Malin
T = Tingel tangel
U = Underbart är kort
V = Viking
W = Wolgers, Beppe
X = Dax igen

Y = Yngve Gamlin
Z = Zebra
Å = Åberg, Lasse
Ä = Än sjunger gubben
Ö = Östberg, Ragnar

Bladbergeri & Så'nt

Vad tänker Povel? Var med i vår tävling.

Foto ur Povel Ramels privata bildarkiv

Skicka in ditt tävlingsbidrag senast den 30 december 2012 till info@povelramelsallskapet.se eller till Povel Ramel-sällskapet c/o Lundquist, Fleminggatan 91, 112 45 Stockholm.

efterlysning

Planer finns för en större Povel-utställning, som på olika sätt ska beskriva artisten och människan Povel Ramel. Har du något föremål, kläder, rekvisita eller annat Povel-anknutet som du tror skulle platsa i utställningen? Kanske köpte du något på Knäppupps utförsäljning i början av 70-talet?

Hör gärna av dig till Anders Lundquist på info@povelramelsallskapet.se eller Anders Lundquist, Fleminggatan 91, 112 45 Stockholm och berätta vad du har.

Nyheter i Affären Ramel

Knäppupplevelser i CD-box

Den klassiska 16-LP-boxen från 1976 i nyttgåva, nu med bonuslåtar på CD. En historisk klapp! Klappa den ömt.

Ute från mitten av november.

Pris via vår hemsida

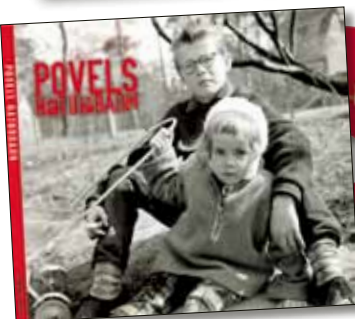
275:-

Povels Pärlor nu på DVD

Sommarentusiasterna från 1968 och PoW Show II från 1974. Dessutom mängder med bonusmaterial.

Pris via vår hemsida

165:-

Povels Naturbarn på CD

Live-upptagning från Klara soppteater våren 2011, plus några studioinspelningar. Materialet är 99% Poveliskt. Lotta och Mikael Ramel samt basisten Backa Hans Eriksson. Pris via vår hemsida

140:-

"Yrke: Povel Ramel"

Nytt standardverk för Povel-älskare

Specialpris via vår hemsida

269:-

Om & Till Povel
Hyllning på 70-årsdagen

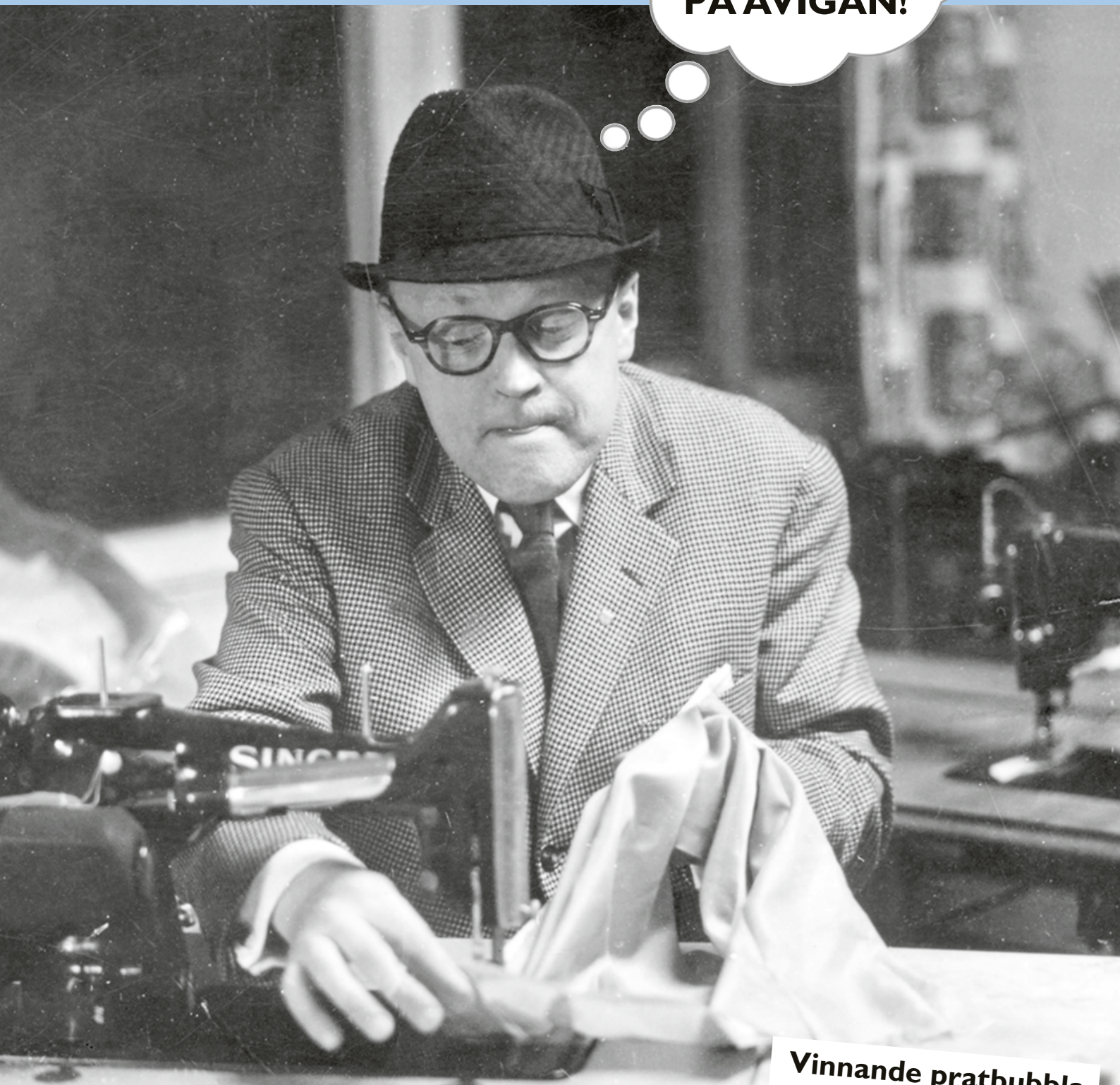
CD-skivor bara för medlemmar
Inspelningar från Din Egen Röst • Povel på Mirabell

AFFÄREN RAMEL

Här kan du som är medlem handla för leverans direkt hem i brevlådan till medlemspriser. Sortimentet utökas ständigt.

**Tältet
måste ju bli
klart till premiären
och så blir det
PÅ AVIGAN!**

Bladbergeri-pratbubblan vanns av Anders Boustedt. Många hade sytt ihop finurliga pratbubbleförslag till detta nummer av Sverker, men Anders satte nålen på rätt punkt tyckte vi. De andra tävlingsförslagen finner du på povelramelsallskapet.se

**Vinnande pratbubbla
inskickad av
Anders Boustedt**

- **I nästa nummer: mer om Povel Ramel •**
- **Mer ur Povels resedagbok • Mer ur Povels jazzspalt •**
- **Kuriosa och andra fakta •**